



WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

wrzesień 2009

51

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mpg*; słowa Apelu Jasnogórskiego, Częstochowa 1979): „O jakże bardzo pragnę, ja, który życie, wiarę i język zawdzięczam polskiej rodzinie, aby rodzina ta nie przestawała być Bogiem silna. Ażeby przewyciężała wszystko, co ją osłabia i rozbija – wszystko, co nie pozwala jej być prawdziwym środowiskiem życia i miłości. Modlę się o to z wami w tej chwili, słowami Apelu Jasnogórskiego”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

OTOCZMY TROSKĄ KOŚCIÓŁ DOMOWY

PROWADZĄCY: Częstoć kroć we wrześniu rodzina przeżywa jakby nowy start – dzieci zaczynają rok szkolny. W dzisiejszy wieczór pragniemy otoczyć naszą modlitwą wszystkie rodziny. Jan Paweł II napisał w *Liście do rodzin*: „Nie ma "wielkiej tajemnicy", którą jest Kościół i ludzkość w Chrystusie, bez tej "wielkiej tajemnicy", jaką jest "jedno ciało", to znaczy małżeństwo i rodzina. Rodzina sama jest wielką Bożą tajemnicą. Rodzina sama jest jako "Kościół domowy" *oblubienicą Chrystusa*. Cały Kościół powszechny, a w nim każdy Kościół partykularny staje się oblubienicą Chrystusa poprzez "Kościół domowy", poprzez tę miłość, którą w nim się przeżywa: miłość małżeńską, rodzicielską, siostrzaną i braterską, miłość, która jest wspólnotą osób i pokoleń, miłość ludzką, która jest nie do pomyślenia bez Oblubieńca, bez tamtej miłości, którą On pierwszy umiłował do końca”. Oddajmy Matce Bożej każdą polską rodzinę, każdą chrześcijańską rodzinę, by była Oblubienicą Chrystusa, wierną swemu Oblubieńcowi.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *O Pani, ufność nasza w modlitwy Twej obronie lub Matko, która nas znasz*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY



LEKTOR: Z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan: „Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni! Słowo Chrystusa niech w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i nاپominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem

łaski śpiewając Bogu w waszych sercach” (Kol 3, 12-15).

PROWADZĄCY: Troska o życie rodziny – domowego Kościoła – to wielka sprawa, której Jan Paweł II był oddany całym sercem. Ojciec Święty troszczył się o więź miłości wewnątrz rodziny, a także upominał się o jej prawa w społeczeństwie. Pytajmy siebie: co ja wnoszę w życie mojej rodziny? I: jakie jest moje świadectwo o świętości życia rodzinnego wobec tych, którzy je lekceważą lub niszczą?

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. dla rodzin (Szczecin, 11 czerwca 1987): „Uczy Apostoła, że miłość jest "więzią", stanowi jakby życiodajne centrum, które jednak trzeba systematycznie i wytrwale "obudowywać" całym postępowaniem. Na różne cnoty wskazuje ten apostołski tekst, od których zależy trwałość, co więcej, rozwój miłości pomiędzy małżonkami. Pisze bowiem: "Obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie wzajemnie, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy!". Jakież to konkretne! Apostoła ma przed oczyma życie małżeńskie swoich czasów, dwa tysiące lat temu, ale ludzie naszego stulecia mogą się w tym tak samo doskonale odnaleźć. Małżeństwo - to wspólnota życia. To dom. To praca. To troska o dzieci. To także wspólna radość i rozrywka. Czyż Apostoła nie zaleca, abyśmy "napominali samych siebie" także "przez pieśni pełne ducha, śpiewając Bogu w naszych sercach"? Jakby mówił o śpiewaniu kolęd w polskim domu”.

WSZYSZY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Nowy Targ, 8 czerwca 1979 – *nagranie 2.mpg*): „Mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się z żoną swoją tak ściśle, że stają się jednym ciałem". I tak jak ziemia z opatrnościowego ustanowienia Stwórcy przynosi plon, podobnie też to zjednoczenie w miłości dwojga osób: mężczyzny i kobiety, owocuje nowym życiem ludzkim. To życiodajne zjednoczenie osób uczynił Stwórca pierwszym sakramentem, a Odkupiciel potwierdził ów odwieczny sakrament miłości i życia i nadał mu nową godność, wyciskając na nim pieczęć swojej świętości”.

WSZYSZY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można dać podkład muzyczny lub zaśpiewać pieśń, np. *Bo nikt nie ma z nas tego, co mamy razem*, lub *Ty wskazałeś drogę do miłości*.

LEKTOR: Ze słów podczas Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa, 5 czerwca 1979 – *nagranie 3.mpg*): „Rodzina jest pierwszą i podstawową ludzką wspólnotą. Jest środowiskiem życia i środowiskiem miłości. Życie całych społeczeństw, narodów, państw, Kościoła, zależy od tego, czy rodzina jest pośród nich prawdziwym środowiskiem życia i środowiskiem miłości. Wiele trzeba czynić - a nie za wiele znaczy: uczynić wszystko, co można, ażeby rodzinie stworzyć po temu warunki. Warunki pracy, warunki mieszkania, warunki utrzymania, opiekę nad poczynającym się życiem, poszanowanie społeczne rodzicielstwa, radość z dzieci, które przychodzą na świat, pełne prawo do wychowania, a zarazem wieloraką pomoc w tym wychowaniu... oto cały wielki, bogaty program, od którego zależy przyszłość człowieka i przyszłość narodu”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można dać podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii podczas nabożeństwa maryjnego (Katowice, 20 czerwca 1983): „Rodzina też jest pierwszą i podstawową szkołą miłości społecznej. Trzeba uczynić wszystko, ażeby ta szkoła mogła pozostawać sobą. Równocześnie zaś rodzina musi być na tyle silna Bogiem - czyli miłością wzajemną wszystkich, którzy ją tworzą - że potrafi pozostać ostoją dla człowieka pośród wszystkich niszczyielskich prądów i bolesnych doświadczeń”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Rozważmy tajemnicę odnalezienia Pana Jezusa w świątyni. Jezus uczy, że życie rodziny musi być podporządkowane „sprawom Ojca”. Prośmy Maryję, by nasze rodziny były silne Bogiem, wypełnione Bożym życiem, posłuszne Bożym prawom, tak by stawały się pięknym domem Boga, domowym Kościołem.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Matko Boża z Betlejem* lub *Maryjo, śliczna Pani*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA



PROWADZĄCY: Rodzina, jak każda ludzka społeczność, osłabiona jest i raniona grzechem. I gdzie więzi są najbliższe, najściślejsze, tam rozdarcie najbardziej boli, najwięcej niszczy. Ojciec Święty uczy, jak umacniać i budować rodzinną jedność. Jej fundamentem jest zaufanie, które buduje na prawdzie. Pytajmy samych siebie: czy jesteśmy wiarygodni, godni zaufania? Czy potrafimy ufać? Czy jesteśmy pro-stolinijni i prawi? Czy też może wymagamy wiele od innych, sami natomiast zaniedbujemy swe rodzinne obowiązki?

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Wrocław, 21 czerwca 1983 – *nagranie 4.mpg*): „Serce małżonka jej ufa...” - czytamy w liturgii uroczystości świętej Jadwigi. Dlaczego ufa serce małżonka żonie? Dlaczego ufa serce małżonki mężowi? Dlaczego ufają serca dzieci rodzicom? Jest to zapewne wyraz miłości, na której wszystko się buduje w moralności i kulturze od podstawowych międzyludzkich więzi. Jednakże owa miłość jest jeszcze uzależniona od prawdy. Dlatego ufają sobie wzajemnie małżonkowie, że sobie wierzą, że spotykają się w prawdzie. Dzieci ufają rodzicom dlatego, że spodziewają się od nich prawdy - i ufają o tyle, o ile otrzymują od nich prawdę. Prawda jest więc fundamentem ufności. I prawda jest też mocą miłości. Wzajemnie też miłość jest mocą prawdy. W mocy miłości człowiek gotów jest przyjąć nawet najtrudniejszą, najbardziej wymagającą prawdę”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można dać podkład muzyczny.

LEKTOR: Homilia dla pielgrzymów z Dolnego Śląska i Śląska Opolskiego (Częstochowa, 5 czerwca 1979 – *nagranie 5.mpg*): „Pragnę modlić się dziś razem z wami - o jedność wszystkich polskich rodzin. Jedność ta bierze początek w sakramencie małżeństwa, w owych uroczystych ślubach, którymi wiążą się z sobą mężczyzna i kobieta na całe życie, powtarzając sakramentalne "iz cię nie opuszczę aż do śmierci". Jedność ta wynika z miłości oraz wzajemnego zaufania - a owocem jej i nagrodą jest

również miłość i zaufanie dzieci w stosunku do rodziców. Ta więźba duchowa jest najsilniejszym fundamentem jedności. Biada, jeśli ona osłabnie lub wykruszy się pomiędzy małżonkami, a także pomiędzy rodzicami i dziećmi. Świadomi zła, jakie niesie z sobą rozbięcie rodziny, módlmy się dzisiaj o to, aby nie ulegała ona temu wszystkiemu, co niszczy jedność, ażeby była prawdziwym "siedliskiem sprawiedliwości i miłości"™.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać piosenkę: *To przykazanie Ja dziś daję wam*, lub *Bożą miłość w sercu mym dzisiaj mam*.

PROWADZĄCY: Duch Święty, Pan i Ożywiciel, ma moc przywracania jedności. Otwórzmy serca na Jego działanie, wzywając Go we wszystkich życiowych sprawach naszych rodzin, polskich rodzin, każdej rodziny na świecie.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość...”. Duchu Święty, przyjdź i przyoblecz w serdeczne miłosierdzie wszystkie rodziny, rozdarte niegodą, klótniami, przemocą.
- „Znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy!” Duchu Święty, przyjdź i naucz przebaczenia wszystkie rodziny, dźwigające brzemień zadawnionych win.
- „Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy. I bądźcie wdzięczni!” Duchu Święty, przyjdź i umocnij wszystkie rodziny, które cieszą się pokojem i jednością, by pielęgnując ducha wdzięczności wobec Boga nigdy nie utraciły tego daru.
- „Słowo Chrystusa niech w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach”. Duchu Święty, przyjdź i naucz każdą rodzinę kierowania się w życiu codziennym Bożym Słowem, które ma moc przeprowadzić nas przez wszystkie trudności.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Pan jest mocą swojego ludu* lub *Panie, światło miłości Twej świeci*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie szybko włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: *Barka* lub *Bóg jest miłością, miejcie odwagę żyć dla Miłości*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl